

Sygn. akt II AKzW 1624/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSA Andrzej Czapka

Protokolant : Anna Tkaczyk

BEZ UDZIAŁU STRON

po rozpoznaniu w sprawie **G. O. s. J.**

zażalenia wniesionego przez Komisję Psychiatryczną ds. Środków Zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia

na postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 21 sierpnia 2012 r. sygn. akt II Ko 459/12 (II K 182/10)

w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o wypłatę wynagrodzenia za sporządzenie opinii (pkt III postanowienia)

na podstawie art.437§1kpk

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2012r. Sąd Okręgowy w Olsztynie nie uwzględnił wniosku (...) Ośrodka (...) w G. o wypłatę wynagrodzenia za sporządzenie opinii.

Zażalenie na to postanowienie złożyła Komisja Psychiatryczna ds. Środków Zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podał, że wystawiony rachunek odnosi się do czynności wykazanych w Załączniku Nr 2 do Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.12.1971r. w pozycji IV- inne czynności, tzn. chodzi tu o wydanie opinii wyłącznie na podstawie akt sprawy. Z kolei działalność komisji określona jest w Kodeksie Karnym Wykonawczym w art. 200§2, jako wydawanie opinii na rzecz sądów w ramach orzekania środków zabezpieczających. W ocenie skarżącego opinie wydawane przez Komisję spełniają kryteria opinii określone w art. 193§1 i 2 kpk i za ich sporządzenie przysługuje wynagrodzenie. Podniósł ponadto, że Sąd powinien wydać postanowienie o zasięgnięciu opinii w sprawie realizacji środka zabezpieczającego orzeczonego wobec G. O., a wadliwy tryb nie pozbawia opiniującego prawa do wynagrodzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, że Sąd Okręgowy orzekając w przedmiocie dalszego stosowania wobec G. O. środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym oparł się na aktualnej opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 30 lipca 2012r., z której wynika, że nadal wymaga on stosowania środka zabezpieczającego,

tj. pobytu i leczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, jednakże może być on kontynuowany w zakładzie o wzmocnionym zabezpieczeniu.

Wobec powyższego Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Olsztynie zarządzeniem z dnia 1.08.2012r. na podstawie § 13 ust. 2 i 3 w zw. z §12 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 sierpnia 2004r. w sprawie wykazu zakładów psychiatrycznych i zakładów leczenia odwykowego przeznaczonych do wykonywania środków zabezpieczających oraz składu, trybu powoływania i zadań komisji psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających (Dz. U. z 2004r. Nr 179, poz. 1854) zwrócił się do Komisji Psychiatrycznej do spraw Środków Zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia o wskazanie propozycji miejsca dalszego wykonywania środka zabezpieczającego wobec podejrzanego G. O..

Zgodnie z przepisem § 13 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 sierpnia 2004r. w sprawie wykazu zakładów psychiatrycznych i zakładów leczenia odwykowego przeznaczonych do wykonywania środków zabezpieczających oraz składu, trybu powoływania i zadań komisji psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających (Dz. U. z 2004r. Nr 179, poz. 1854) w celu zapewnienia prawidłowego przenoszenia sprawców do innego zakładu wykonującego środek zabezpieczający sąd może zasięgać opinii Komisji.

W sytuacji gdyby Sąd nie skorzystał z takiej możliwości - zasięgnięcia opinii, zobowiązany byłby przesłać komisji stosowną dokumentację, a więc orzeczenie sądu o zastosowaniu środka zabezpieczającego, opinie biegłych psychiatrów i ewentualnie inne opinie, a także opinię kierownika zakładu, w którym internowany przebywał. Komisja po otrzymaniu stosownej dokumentacji niezwłocznie, najpóźniej w terminie miesiąca, przesyła sądowi propozycję miejsca dalszego wykonywania środka zabezpieczającego wraz z jej uzasadnieniem (§13 ust. 2 i 3 Rozporządzenia).

Zatem to od decyzji Sądu zależy czy przed wydaniem postanowienia w przedmiocie przeniesienia internowanego do innego zakładu zamkniętego należy zasięgnąć opinii komisji do spraw środków zabezpieczających.

Jeżeli sąd uzna za niezbędne zasięgnięcie opinii Komisji to wyda stosowane postanowienie na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego (art. 193pkp). W takim przypadku, w ocenie Sądu Apelacyjnego, zgodzić się należy ze skarżącym, że za wydanie opinii przysługuje wynagrodzenie. Sąd Apelacyjny podziela w tym zakresie stanowisko zarówno Sądu Apelacyjnego w Lublinie (postanowienie z dnia 12 maja 2010r. sygn. akt II AKz w 62/10), jak i Sądu Apelacyjnego w Łodzi (postanowienie z dnia 10 marca 2010r., sygn. akt II AKz w 91/10).

W innym wypadku Sąd przesyła komisji stosowną dokumentację, a komisja niezwłocznie przesyła sądowi propozycję miejsca dalszego wykonywania środka zabezpieczającego wraz z jej uzasadnieniem (§13 ust. 2 i 3 Rozporządzenia).

W tym miejscu należy podzielić zapatrywania Sądu Apelacyjnego w Lublinie (postanowienie z dnia 12 maja 2010r. sygn. akt II AKz w 62/10), że „niezależnie od tego w jakiej formie stanowiska komisji oczekuje sąd, a więc czy ma to być opinia czy tylko propozycja, powinien powstrzymać się z wydaniem postanowienia do czasu otrzymania stosownego dokumentu w tym przedmiocie. Podstawowym zadaniem sądu jest bowiem wybór takiej formy dalszego wykonywania środka zabezpieczającego, która spełni pokładany w nim cel, a więc zapobiegnie popełnieniu przez sprawcę czynu zabronionego związanego z jego chorobą psychiczną, upośledzeniem umysłowym, lub uzależnieniem od alkoholu lub innego środka odurzającego. Stanowisko Komisji jest dla Sądu podstawowym źródłem wiedzy pozwalającym na podjęcie prawidłowej, służącej temu celowi decyzji.”

W niniejszej sprawie, jak wynika z dogłębnej analizy akt sprawy, Sąd Okręgowy w Olsztynie nie zwracał się do Komisji Psychiatrycznej do spraw Środków Zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia o wydanie opinii w trybie § 13 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 sierpnia 2004r. w sprawie wykazu zakładów psychiatrycznych i zakładów leczenia odwykowego przeznaczonych do wykonywania środków zabezpieczających oraz składu, trybu powoływania i zadań komisji psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających (Dz. U. z 2004r. Nr 179, poz. 1854).

Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Olsztynie zarządzeniem z dnia 1.08.2012r. zwrócił się do Komisji Psychiatrycznej do spraw Środków Zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia jedynie o

wskazanie propozycji miejsca dalszego wykonywania środka zabezpieczającego wobec podejrzanego G. O.. Powołał się ponadto na § 13 ust. 2 i 3 w zw. z §12 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 sierpnia 2004r. w sprawie wykazu zakładów psychiatrycznych i zakładów leczenia odwykowego przeznaczonych do wykonywania środków zabezpieczających oraz składu, trybu powoływania i zadań komisji psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających (Dz. U. z 2004r. Nr 179, poz. 1854).

Komisja winna była zatem w trybie § 13 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 10 sierpnia 2004r. przesłać tylko propozycję miejsca dalszego wykonywania środka zabezpieczającego wraz z jej uzasadnieniem, a nie wydać opinię w trybie § 13 ust. 1 w/w Rozporządzenia (czego sporządzenia sąd nie zlecał).

Wobec powyższego, za sporządzenie opinii dnia 8 sierpnia 2012r. wskazującej miejsce realizacji środka zabezpieczającego wobec podejrzanego G. O. przez Komisję Psychiatryczną do spraw Środków Zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia, o którą Sąd nie wnosił, wynagrodzenie nie przysługuje.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

A.